[1]विभूः, [2]स्वयम्भूः-अग्निभूः-कच्छभूः-मित्रभूः-पवनभूः, [3]विभुः-प्रभुः-संभुः, [4]शम्भुः, [5]भवकः, [6]धेनुम्भव्या, [7]बभूवान्, [8]भवभूतिः-भूतः, भावः, [9]भावनः, [A]बुभूषुः-[10]बिभावयिषुः, बोभुवः; भवितव्यम्, भावयितव्यम्, बुभूषितव्यम्, बोभूयितव्यम्; [11]प्रभवनीयम्, [12]प्रभावनीयम्, बुभूषणीयम्, बोभूयनीयम्;

---

1. 'भुवः संज्ञाऽन्तरयोः' (3-2-179) इति क्विप्प्रत्ययः। **विभूः** इति कस्यचित् संज्ञा। अत्र सूत्रे अन्तरशब्देन धनिकाधमर्णयोरन्तरालवर्ती उच्यते। **प्रतिभूः**= क्रयविक्रयादिषु ऋणादानप्रत्यर्पणादिषु च मध्यवर्ती साक्षी।

2. उपसर्गे,पदान्तरे च उपपदे धातुसामान्यविहितः क्विप्प्रत्ययोऽत्रेति यथासम्भवमूह्यम्।

3. '**विप्रसंभ्यो डुनंज्ञायाम्**' (3-2-180) इति भूधातोरस्य वि-प्र-सं-पूर्वकस्य डुप्रत्ययः। प्रत्ययस्य डित्त्वात् टेर्लोपः।

4. 'डुप्रकरणे—मि[त्र]तद्रु-आदिभ्य उपसंख्यानम्—' (वा. 3-2-180) इति डुप्रत्ययः। शं भावयतीति **शम्भुः**। अन्तर्भावितण्यर्थोऽत्र भवतिरिति ज्ञेयम्।

5. भवतात् इति **भवकः**। आशिषि गम्यमानायाम्, 'आशिषि च' (3-1-150) इति वुन्।

6. '**धेनोर्भव्यायां** मुम्—' (वा. 6-3-70) इति मुमागमः। धेनुर्भविष्यतीत्यर्थः। बाहुलकादत्र भविष्यत्यर्थे **भुवो** यत्प्रत्ययः इति ज्ञेयम्।

7. लिटः क्वसौ रूपमेवम्। 'वस्वेकाजाद्घसाम्' (7-2-67) इति सूत्रोपात्तनिदानस्यात्र लक्ष्येऽभावादिडागमो न। **माधवधातुवृत्तौ** तु क्वसोर्भाषायां प्रयोगाभावः साग्रहं साधितः। 'विभाषा पूर्वाह्णापराह्णाभ्याम्' (4-3-24) इत्यत्र **भाष्ये**, '**पपुष** आगतं **पपिवद्रूप्यम्**—' इति प्रयुक्तत्वात् भाषायामपि क्वसुप्रयोगो नाप्रामाणिक इति ज्ञेयम्।

8. 'क्तिच्क्तौ च संज्ञायाम्' (3-3-174) इति संज्ञायां क्तिच्। पुंल्लिङ्गोऽयं शब्दः। एवं **भूतः** इत्यत्रापि संज्ञायां क्तप्रत्ययो ज्ञेयः।

9. नन्द्यादेः (3-1-134) आकृतिगणत्वात् ण्यन्तात् कर्तरि ल्युप्रत्ययोऽत्रेति ज्ञेयम्।

10. ण्यन्तात् सनि, 'ओः पुयण्ज्यपरे' (7-4-80) इत्यभ्यासे इकारः।

11. 'न भाभूपू—' (8-4-34) इत्यादिना उपसर्गस्थान्निमित्तात् परस्य कृत्स्थस्य नकारस्य णत्वनिषेधः।

12. 'ण्यन्तभादीनामुपसंख्यानम्' (वा. 8-4-34) इति उपसर्गस्थान्निमित्तात् परस्य नकारस्य णत्वनिषेधः।

A. '**प्रभुर्बुभूषुर्भुवनत्रयस्य** यः शिरोधिरागाद्दशमं चिकर्तिषुः।' शि. व. 1.49.